σθαι τοὺς τε φιλαιτίους φεύγειν, καὶ τοὺς εὐγνώμονας διώκειν· καὶ τῶν πραγμάτων ὅσα μὲν δύνασαι ποιεῖν, ὑπομένειν, ὅσα δὲ μὴ δύνασαι, φυλάττεσθαι· ὅ τι δ᾽ ἂν πράττης, τούτων ὡς κάλλιστα καὶ προθυμότατα ἐπιμελεῖσθαι. οὕτω γὰρ ἥκιστα μέν σε οἶμαι ἐν αἰτίᾳ εἶναι, μάλιστα δὲ τῇ ἀπορίᾳ βοήθειαν εὑρεῖν, ῥᾶστα δὲ καὶ ἀκινδυνότατα ζῆν καὶ εἰς τὸ γῆρας διαρκέστατα.

CAPVT IX

Crito, vir honeſtus et locuples, ſed ob diuitias et quietis ſtudium nimis vexatus a ſycophantarum grege, de Socratis conſilio ſibi amicum conciliat Archedemum, diſertiſſimum et in cauſis forenſibus agendis verſatiſſimum; qui, cum ipſos ſycophantas facile in ius vocaret, mox Critonem a peſſimo iſto hominum genere tutum reddidit.

Οἶδα δέ ποτε αὐτὸν καὶ Κρίτωνος ἀκούσαντα, ὡς χαλεπὸν ὁ βίος Ἀθήνησιν εἴη ἀνδρὶ βουλομένῳ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. ⁋ Νῦν γάρ, ἔφη, ἐμέ τινες εἰς δίκας ἄγουσιν, οὐχ ὅτι ἀδικοῦνται ὑπ᾽ ἐμοῦ, ἀλλ᾽ ὅτι νομίζουσιν, ἥδιον ἂν με ἀργύριον τελέσαι, ἢ πράγμα-
2 τα ἔχειν. ⁋ Καὶ ὁ Σωκράτης, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Κρίτων, κύνας δὲ τρέφεις, ἵνα σοι τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προ-

§. 6. *εὐγνώμονας*] Pariſ. 1 *συγγνώμονας*. Sed poteſt etiam iudici *ἀγνώμονι* opponi *εὐγνώμων*.

τούτων] Sic MS. 1, quod confirmatur lectione vitioſa edd. vett. *τούτῳ*. Stephani autem *τούτου* fictum eſt, iudice Erneſto, ex antec. *ὅ τι*. Sed eleganter ſequitur pronomen plurale cum poſt *τὶς* tum poſt *ὅ τι*, v. c. Cyrop. III, 3, 6.

§. 1. *χαλεπὸν ὁ βίος Ἀθήνησιν*] Propter peſſimum genus ſycophantarum, quos plebs Athenienſis facile admittebat, vt ditiores ciues litibus vexarentur. Nam ad ſervandam democratiam facere putabant Athenienſes, vt locupletes potentesque quouis modo vexarentur opprimerenturque. Vid. Xenoph. de Rep. Athenienſ.

νῦν γὰρ] Oratio obliqua, quae ante fuit, nunc mutatur in rectam. Id quod ſaepe fit apud noſtrum: v. c. Cyrop. II, 4, 1: III, 2, 29: V, 4, 23 etc. Atque *γὰρ* manifeſte reddit rationem *τοῦ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν*, *ſuas res curare, lites fugere, vitam quietam et commodam agere, non πολυπραγμονεῖν*.